

MIŠO FILIPOVAC

OVDE SE MORA STVARATI
U NADI

A

ko je crtež najintimnija misao, njegove misli su delikatne do najveće ranjivosti. Njegovi bambiji uvek nas iznova podsećaju na osetljivost umetničkog rada, baš kao i na lepotu i nevinost koje smo gladni u našoj obesmišljenoj stvarnosti i koju samo još umetnost i umetnik mogu da nam pruže. Vitak i prozračan, poput „trske koja misli i oseća“, Mišo Filipovac rođeni je umetnik. Prirodan je njegov put od srednje umetničke škole u Užicu, gde je završio smer konzervacije, do studija slikarstva na Umetničkoj akademiji i doktorskih studija na FPU i ALU u Beogradu kod jednog od naših najvećih likovnih umetnika, majstora crteža Vladimira Veličkovića. Trenutno njegove crteže možete pogledati na izložbi „Skupovi“ u Galeriji Kolarčeve zadužbine.

Zidno slikarstvo je potpuni hit u svetu, kakav je vaš odnos prema tome i koji biste zid u kom gradu voleli da oslikate?

Veliki gradovi poput Berlina neguju uličnu umetnost na potpuno drugačiji način, ali to postaje praksa i ovde. To više nije samo puko ukrašavanje već neophodna komunikacija, često angažovana, veza između svih nas koji tu prolazimo i ostajemo.

Davno je ulična umetnost prestala da bude samo lepa, a možda to nikad nije ni bila, već joj sad dajemo veći

značaj. Razloga da postoji ima mnogo. Moram naglasiti da zidno slikarstvo ima široku primenu i da nije isključivo vezano za podlogu iz naziva, već za jednu kompleksnu oblast koja spaja i primenjeno i likovno. Svetlanin zid u Ljutice Bogdana. :)

Doktorand ste na ALU u klasi Vladimira Veličkovića, šta je vaša tema i zašto ste izabrali baš Veličkovića?

Nije neophodno govoriti o njegovoj veličini i izboru, smatrao sam ga u tom trenutku najadekvatnijim mogućim u ovoj zemlji, kako bih nastavio da razvijam svoje crtačke koncepte. Konačan odabir teme tek će uslediti, a uvod u projekat možete pogledati na mojoj samostalnoj izložbi u Kolarčevoj galeriji, koja traje od 5. do 25. aprila u samom srcu Beograda.

Koji je ciklus crteža na neki način promenio vaš život?

Čovek je moja nepresušna inspiracija. Trenutno radim na seriji pod nazivom „Skupovi“, koja i dalje nastaje. Tematski ništa pompezno, jedan mali intimizam s mojim mikronarativima. Srne, jeleni, igračke, vojnici... koje predstavljam na imponantnim formatima. Trudim se da imam bistre misli. Nisam od onih umetnika kojima je boja emocija a linija duša, ili kako već...

Tekst: A. T.
Foto: Marko Veljović

Aha

Stvari se svesno ili nesvesno dese. Crteži nastaju tokom konstantnog rada, usled mnogih procesa i ciklusa koji su nekad i neobjašnjivi... Slikarstvom tj. crtežom bavim se godinama, a najbolje tek dolazi. Ovde se mora stvarati u nadi.

Slikar beleži, a mi prepoznamo, šta je vas zabeležilo?

Nadam se da će me zabeležiti istorija umetnosti. (smeh)

Da li su naslovi vaših izložbi skrivena poruka onoga što želite predstaviti?

Naslovi su deo konteksta kojim se obraćam publici i rešavam svoje nedoumice. Mislim da znaju biti i transparentni i direktni, a nekad i mistični, iako nisam sklon ovom drugom.

Životinja je prisutna u obliku bambija ili jelena, odnosno srne, već dve godine kao paralela ili pandan čoveku. Krenuo sam od samostalne jedinice koja nikom ne smeta niti koga ugrožava. Lajtmotiv svačijeg detinjstva. Za nas ljude predstavlja poimanje lepote i ljupkosti, ponosa i osetljivosti, inteligencije i opreza, koji se lako može pretvoriti u poverenje ako se za to stvore uslovi. Ovu idiličnu metaforu stavljam u kontekst preživljavanja i opasnosti. Lične borbe... Krivca prepoznamo u nama i našoj svesti i netoleranciji prema drugačijem. Cela priča „Skupovi“ jeste igra između skrivenih ljudi – lovaca na trofeje, i ogoljenih životinja postavljenih direktno na belinu papira u položajima zatečenosti, zamrznutim u trenutku neizvesnosti.

Šta kažete studentima kad počinju da uče crtanje i slikanje?

Skoro pet godina radim posao koji sam negde potajno priželjkivao, ali nikad nisam glasno rekao. Tako se magija možda i obistinila. (smeh) Trudim se da sam im uvek dostupan i na raspolaganju. S vremenom, izgradili smo saradnički odnos, kakav mislim da je primeren mojim godinama. Studente učim da su odlučnost i kontinuitet stvaranja povezani. Pokušavam da ih osvestim da je sve oko njih tema

KRIVCA PREPOZNAJEMO U NAMA I NAŠOJ SVESTI I NETOLERANCIJI KA DRUGAČIJEM. CELA PRIČA "SKUPOVI" IGRA JE IZMEĐU SKRIVENIH LJUDI-LOVACA NA TROFEJE, I OGOLJENIH ŽIVOTINJA POSTAVLJENIH DIREKTNO NA BELINU PAPIRA U POLOŽAJIMA ZATEČENOSTI ZAMRZNUTIM U TREUTKU NEIZVESNOSTI.

jednom umetniku, kao i da je crtež osnova i suština. Trudim se da hodamo do cilja, a ne da pretrčimo osnove akademizma. Delimo stvaralačku energiju, a to je neprocenjivo za obe strane.

Imate li savet?

Još uvek sam mlad za životne mudrosti.

Da li su crteži/slike ponekad psihološka mapa umetnika i njegovog okruženja ili su više od toga?

Na moju veliku radost, slika, a posebno crtež ima bitno mesto bar u svetu. Novi mediji doprineli su da se umetnost samo razgrana, a ne da ospori i učini druge discipline manje važnim. Umetničko delo može biti veliko, savremeno i atipično, čak i ako je to crtež. Nije moranje da umetnost bude politički angažovana ili korektna, da gradi takav imidž po svaku cenu da bi bila velika. Ima velikih, savršenih slikara/crta-

ča čija su dela i dalje tehnički tradicionalna i opstaju. Pitanje je šta je u umetnosti prevaziđeno, a šta još neviđeno. Biti umetnik u Srbiji danas je privilegija, možda delom ludost i hrabrost. Što se tiče umetničke scene, ona postoji, svakodnevno se nešto dešava, a to je najbitnije. Crtež je za mene najintimnija misao.

Kao neko ko je i školovani konzervator, na kojim biste kulturnim dobrima pokazali svoje umeće?

Konzervacijom se nikad nisam profesionalno bavio nakon završene srednje umetničke škole. Smatram to dobrom osnovom za svakog ko se želi ozbiljno i istrajno posvetiti umetničkom i slikarskom radu. Interesantno je da sam kao učenik konzervacije restaurirao jednu od slika Vladimira Veličkovića.

Šta vas zabavlja u umetnosti, a šta vas može izbaciti iz takta?

Umetnost je nekad pokretala revolucije, bavila se bitnim pitanjima i definisala standard estetike. Naravno, ta vremena imaju svoju drugačiju sociološku pozadinu, kao i ekonomsku, ali je bitno pomenuti da u današnjem vremenu umetnost više nije uvek opipljiva. To često buni publiku, a manipulacija je mnogo. Davno sam razgraničio šta je za mene prava umetnost, tako da sam suzdržan u pogledu bilo kakvog lošeg sadržaja. Ako bi umetnost postala potpuno neobjašnjiva, bilo bi to grdno. Radim isključivo na svojoj estetici. Posebno se radujem uspehu umetnika čiji se razvojni put i napredak može sagledati. Iz takta me izbaci samo nepromišljeno konceptualno upakovana glupost.

Crteži iz ciklusa "Skupovi"

Aha

manostiles
DANISH DESIGN

Potražite nas
u Soleadu.

SOLEADO HOME
Balkanska 10, Beograd

SOLEADO
Dimitrija Tucovića 66
Pančevo, 013 401397
www.soleado.rs
office@soleado.rs